

τύχημα είναι πρὸς τούτοις ὅτι δὲν σὲ ἤκουσα ὁμιλοῦντα περὶ τῶν μαγικῶν ἐκείνων νήσων πλησίον τῶν ὁποίων λούεταί-ὁ ἥλιος, περὶ τοῦ τόπου ἐκείνου, ἐν ᾧ ἀκμάζουσιν ὁ ἔρως καὶ ἡ εἰρήνη, πρὶν ἀποφασίσω τι.... "Ονειρα τῆς παιδικῆς μου ἡλικίας γνωρίζω ὅτι θέλετε μοι ὁμιλήσει διὰ λίαν γνωστῆς φωνῆς, ᾧ γλυκεῖαι ἀναμνήσεις, πλὴν δὲν σὰς ἀκούω πλέον.

ΒΙΟΣ ΓΛΑΔΣΤΩΝΟΣ

Ὁ ἀείποτε ἐπὶ φιλελευθέρῳ φρονήματι διακρινόμενος πολιτικός τῆς Ἀγγλίας, ὁ Οὐίλλιαμ Ἐβερτ Γλάδστων, ἐγεννήθη ἐν Λιβερπούλῃ τὴν 26 Δεκεμβρίου 1809, εἰς αἰὸν ἡλικίας 67 ἐτῶν. Ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἔμπορος μὲ περιωρισμένον κύκλον ἐργασιῶν κατ' ἀρχάς, ἠύρυνε εἰτα τὰς ἐργασίας του καὶ ἱκανὴν ἐκτέθησται περιουσίαν ἐν τῷ ἐμπορίῳ τῶν Αὐτικῶν Ἰνδιῶν, ὅτε καὶ βαρῶνος ἀνηγορεύθη τὸν Ἰούνιον τοῦ 1846.

Μετὰ πακτικὰς σπουδὰς ἐν Ὁξφορδ, ὁ κ. Οὐίλλιαμ Γλάδστων ἀνηγορεύθη διδάκτωρ τοῦ πανεπιστημίου ἐκείνου ἐν ἔτει 1832, τὸν δὲ Δεκέμβριον τοῦ 1832 ἐξελέχθη μέλος τοῦ Κοινοβουλίου, ἐν ᾧ διέμεινε μέχρι τοῦ 1847, ὅτε ἐγένετο ἀντιπρόσωπος τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Ὁξφορδ. Τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1834 διωρίσθη ὑπὸ τοῦ σίρ Ῥόμπερτ Πείλ ὑπουργός ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν, καὶ τῷ 1835 ὑφυπουργός ἐπὶ τῶν ἀποικιῶν, εἰς ἣν θέσιν διετέλεσε μόνον δύο μῆνας, πεσόντος τοῦ ὑπουργείου εἰς τὸ ἀνῆκεν. Ἐξηκολούθησεν, ἐπιφελέης καὶ δραστήριος ὁπαδὸς τοῦ σίρ Ῥόμπερτ Πείλ, ἐν τῇ ἀντιπολιτεύσει, μέχρι τοῦ 1851, ὅτε ἐπανελθόντος εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ πολιτικοῦ τούτου, διωρίσθη μέλος τοῦ ἰδιαίτερου συμβουλίου τοῦ στέμματος καὶ ἀντιπρόεδρος τοῦ ἐμπορικοῦ συμβουλίου καὶ διευθυντὴς τοῦ νομισματοκοπείου. Ἐν τῇ θέσει ταύτῃ διεξήγησε καὶ ὑπερήσπισεν ἐν τῇ βουλῇ τὴν ἐμπορικὴν πολιτικὴν τῆς κυβερνήσεως, ἥ δὲ ἀναθεώρησις τοῦ ἀγγλικοῦ δασμολογίου ἐν ἔτει 1842 ἦτον ὁλοσχερῶς ἰδίᾳ αὐτοῦ ἐργασία. Δὲν περιωρίσθη μολαταῦτα ἐν πολιτικαῖς ἀσχολίαις. Ἦτο εἰς τῶν τακτικῶν συνεργατῶν τῆς Ἰριμηνιαίας Ἐπιθεωρήσεως

ἰδίως ἐπὶ φιλολογικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν ἀντικειμένων. Τὸν Μάϊον 1843, διεδέχθη τὸν λόρδον Ῥίπων ὡς πρόεδρος τοῦ ἐμπορικοῦ συμβουλίου, ἀλλὰ τὸν Φεβρουάριον 1845 παρήτησε τὴν θέσιν λόγῳ μέτρων τινῶν ληφθέντων ἄκοντος αὐτοῦ καὶ ἀντικειμένων εἰς τὰς ἀρχάς του. Τὸν Νοέμβριον 1845, ὁ σίρ Ῥόμπερτ Πείλ παρήτησεν, ἀλλὰ μὴ δυνηθέντων νὰ σχηματίσωσιν ὑπουργεῖον τοῦ λόρδου Πάλμερστων καὶ Γρέϋ, ἀνέκληθη ἐκεῖνος πάλιν καὶ παρέλαβε τὸν Γλάδστωνα ὡς ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν ἀποικιῶν ἀντὶ τοῦ λόρδου Στάνλεϋ.

Κατὰ τὰς γενικὰς ἐκλογὰς τῷ 1847 ἐξελέχθη ὡς ἀντιπροσωπεύσῃ τὸ πανεπιστήμιον τοῦ Ὁξφορδ, μία δὲ τῶν πρώτων αὐτοῦ ὁμιλιῶν ἐν τῷ κοινοβουλίῳ, ὑπῆρξεν ὑπὲρ τοῦ περὶ τῶν Ἰουδαίων νόμου, εἰς τὸν ἀντετάχθη τῷ 1844. Ἡ ὁμιλία αὐτοῦ

κατὰ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τοῦ λόρδου Πάλμερστων ἐν ταῖς συζητήσεσι περὶ τοῦ δὸν Πασιφίκου, ἐθεωρήθη ἐν γένει ὡς ἐν τῶν θαυμασιωτέρων δειγμάτων τῆς ἀγγλικῆς εὐγλωττίας.

Κατὰ τὴν ὑπουργικὴν κρίσιν τῷ 1852, προσεκληθὲν ὑπὸ τοῦ λόρδου Δέρβιν νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον του, ἀλλ' ἤρνηθη, καὶ ἐπὶ τῇ πτώσει τοῦ ὑπουργοῦ ἐκείνου τὸν Δεκέμβριον τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἐδέχθη τὸ λειτούργημα ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπὸ τὸν κόμητα τοῦ Ἀβερδῆν. Ἐν τῇ θέσει ταύτῃ διατελὼν, εἰσήγαγε τῷ 1853 τὸν περίφημον αὐτοῦ προϋπολογισμόν περὶ οὗ ὁ λόρδος Ἰωάννης Ῥώσσελ εἶπεν ὅτι περιλαμβάνει ἐπιτηδαιοτάτην ἐκθεσιν τῶν ἀληθῶν ἀρχῶν τῆς οἰκονομίας ἃς ποτὲ ἄγγλος πολιτικός

ἐξέφερεν. Παραιτηθέντος τοῦ λόρδου Ἀβερδῆν τὸν Φεβρουάριον 1855, καὶ προσκληθέντος εἰς τὴν προεδρίαν τῆς κυβερνήσεως τοῦ λόρδου Πάλμερστωνος, ὁ κ. Γλάδστων ἐξηκολούθησεν ἐν τῇ θέσει αὐτοῦ ὡς ὑπουργός τῶν οἰκονομικῶν, ἀλλὰ ταχέως παρήτησε σὺν τῷ σίρ Ἰακώβῳ Graham, τῷ Σίδνεϋ Herbert καὶ τῶν ἄλλων μελῶν τοῦ κόμματος τοῦ Πείλ, διότι ὁ λόρδος Πάλμερστων ἀπεποιήθη νὰ ἀντιστῇ εἰς πρότασιν περὶ διενεργήσεως ἐρεύνης, ἐπὶ τῆς διεξαγωγῆς τοῦ κριμαϊκοῦ πολέμου, ἥτις ἐθεωρεῖτο ὡς ἐμμέσως φέρουσα μομφὴν κατὰ τοῦ δουκὸς Newcastle καὶ τοῦ κ. Σίδνεϋ Herbert.

Πεσόντος τοῦ λόρδου Πάλμερστων καὶ ἐπανελ-

Ἰάπων ἱατρός.